

Con rồng lưỡng cư thứ hai

80

Lạ và quen, tốt và xấu

91

Mèo Hẹn Giờ và Cừu Hấp Mây

104

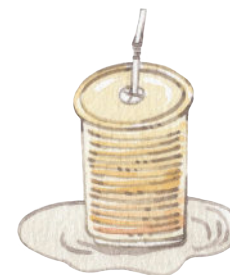
Những câu hỏi mới

116

Ngoại truyện

Cuộc gặp gỡ của mèo Muối Tiêu
và rồng lưỡng cư Sương Sáo

126

1.

DẤU VẾT CỦA SƯƠNG

Trinh hút một hơi hết sạch ly nước mía mát lịm, thở ra khoan khoái. Bên cạnh cô, Tính cũng đã ực xong ly nước của mình. Trời gì mà nóng khủng khiếp, nắng hầm hập đổ từng cơn khiến mồ hôi tuôn không ngớt, Trinh cảm giác như mình sắp ngất xỉu vì nóng.

Cả ba người, hai mẹ con Trinh và Tính khởi hành từ sáng sớm, đi hết chỗ này tới chỗ kia để tìm tung tích cô gái bí ẩn. Không chịu nổi nắng, họ dừng tạm tại quán nước mía ven đường nghỉ chân.

- Chị ơi, cho thêm hai ly nữa! - Thấy vẻ mặt còn thèm thuồng của hai đứa nhỏ, mẹ Trinh phì cười kêu thêm nước mía.

Cả Trinh và Tính đều mừng hóm, thời tiết như vậy uống bao nhiêu nước cũng không thấy đã. Tranh thủ trong lúc tiếng xe ép mía khởi động khá ồn, Trinh kể tai Tính hỏi nhỏ:

- Bạn luyện phép thuật cơ bản tới đâu rồi?

Nghe nhắc tới cụm từ “phép thuật cơ bản”, gương mặt háo hức chờ nước mía của Tính lập tức chuyển sang tái mét. Cậu rụt cổ, tí cầm lên bàn, thở dài thườn thượt:

- Thôi đừng nhắc nữa! Cơ bản gì mà khó thấy mờ. Tớ tưởng tụi mình chỉ phải học những phép thuật liên quan tới khả năng riêng thôi. Không hiểu sao phải học mấy cái này...

- Di chuyển đồ vật, tạo khói mù, ngưng tụ, chiết xuất... - Tính và Trinh ngao ngán đọc tên phép thuật bằng giọng đều đều như máy.

- Không biết, cả mẹ và bà nội tớ đều nói chúng rất cần thiết. - Trinh nói tiếp. - Mà nói một cách công bằng thì chúng cũng khá thú vị... Dời chỗ!

Trinh cố gắng tập trung, nhìn chăm chăm mấy trái xoài non trên cây xoài gần xe nước mía. Cô đang thử phép di chuyển đồ vật để đem trái xoài xuống, như thể nó bị gió xô rụng. Có lẽ vì nắng nóng, cũng có lẽ vì quá mệt, mãi mà

Trinh vẫn chưa làm được. Những trái xoài non xanh mơn mớn vẫn im ỉm lì lợm nắm núu cành như chọc tức cô. Kì cục ghê, rõ ràng tối qua cô đã thử thành công di chuyển li nước khỏi bàn khiến nó đổ tung tóe, dù sau đó cô phải hì hục lau sàn. “Không, mình phải làm được,” Trinh thầm nhủ. Cô gồng cứng toàn thân, tập trung nhìn tới mức chảy nước mắt. Mối cô không ngừng mấp máy lặp lại cụm thần chú “dời chỗ”.

- Rào rào... Độp độp...

- Á! Cái gì vậy nè trời! - Cô bán nước mía hoảng hồn khi đám xoài non và cả lá xoài rụng xuống như mưa trút. Cô ngơ ngác nhìn quanh tìm nguyên nhân, trời đang đứng gió mà.

- Con mèo... - Tính nén cười cố đánh lạc hướng cô bán nước mía. - Con mới thấy có con mèo quậy phá nhảy khỏi cành cây.

- Ai là con mèo quậy phá hả? - Trinh rít lên khe khẽ, mặt đỏ bừng vì xấu hổ trước tai nạn mình vừa gây ra.

- E hèm! - Mẹ Trinh hắng giọng, lắc đầu nhìn đứa con nghịch ngợm, đôi mày nhíu lại gầm nhấc nhở.

- Mà cô ơi, thông tin mờ mịt vậy biết tìm sao giờ cô? - Thấy tình hình căng như dây đàn sắp đứt, Tính lạnh lẽo chuyển đề tài.

